

ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ОТГ

Мітков В.Б.

к.т.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного, Мелітополь

У соціально-економічному житті України сільські території, на які припадає третина населення та 90% площі, займають особливе місце.

Ключник А.В. визначає сільські території, як населені пункти, які не відповідають установленим критеріям у певній області для міських жителів, а також території окремих міст, які за напрямом господарювання переважно займаються аграрною діяльністю, тобто вирізняються наявним економічним потенціалом, а саме: природним, екологічним, виробничого-господарським, ресурсним, інфраструктурним, рекреаційно-туристичним, управлінським, етнографічним тощо [4].

Уряд має затверджену стратегію регіонального розвитку до 2020 року, де значне місце відведено вирішенню проблем сільських територій. Але в умовах децентралізації жодна урядова стратегія чи політика не сприятиме реальному розвитку територій так, як активна і відповідальна позиція місцевих громад.

Процес формування громад дозволив по новому подивитися на забезпечення потреб громади та на нові економічні можливості, якими можуть скористатися ОТГ, селяни, фермери, обслуговуючі кооперативи, комунальні підприємства. Сьогодні органи місцевого самоврядування повинні використовувати усі можливості задля наповнення місцевого бюджету. Сільське господарство – провідна галузь області, а оскільки об'єднані територіальні громади складаються з сільських територій, то це – чи не найбільший ресурс для наповнення бюджетів.

В економічно високорозвинутих країнах сільське господарство у своєму соціальному аспекті зазнало значних змін. Соціальні проблеми розвитку сільських територій тут виділені в самостійний напрям аграрної політики.

На думку вченої Застрожнікової І.В. одним із критеріїв ефективності функціонування галузі сільського господарства є соціальний критерій. Критерії, що пов'язані з розвитком соціальної сфери, враховують тенденцію зниження частки аграрного сектора в національних економіках розвинутих країн і зокрема України. Це проявляється у зникненні цілих сел, сільських громад з їх традиціями і звичаями, традиційних сільських ландшафтів. Це є одним з критеріїв, що вказує на необхідність державної підтримки українського села, адже це дозволяє зберегти сільський уклад життя [2].

Неможливо уявити розвиток сільського господарства без розвитку сільських територій, добробуту селянина, як основного господаря земель. Тому, сталий розвиток сільських територій є важливою передумовою для гарного економічного розвитку сільського господарства країни. Все більшого

значення набуває реалізація на практиці тих організаційно-економічних заходів мотиваційного механізму, які пов'язані з соціальними перетвореннями на селі [3].

Таким чином, пріоритетність розвитку сільських територій в Україні зумовлюється винятковою значущістю виробництва продукції сільського господарства та продовольства в життєдіяльності людини, потребою відродження селянства як господаря землі, носія моралі та національної культури.

Список літератури:

1. <https://decentralization.gov.ua/news/2161> Електронний ресурс. Дата звернення: 22 жовтня 2020.

2. Застрожнікова І.В. Шляхи удосконалення державного регулювання сільського господарства України. Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія «Наукові розвідки з державного та муніципального управління». Вип. 1/2013. Державне управління та місцеве самоврядування. К.: ВПЦ АМУ, 2013. С. 121-135.

3. Застрожнікова І.В. Інституціональні основи формування аграрної політики. Інвестиції: практика та досвід. 2010. № 9. С. 96-99.

4. Ключник А.В. Формування і розвиток економічного потенціалу сільських територій України: монографія. — Миколаїв: Дизайн та поліграфія, 2011. 468 с.

5. Смушак М.В. Організація системного розвитку сільських територій регіону: автореф. дис. канд. екон. Наук: спец. 08.00.05 «Розвиток продуктивних сил і регіональна економіка» Ужгород, 2009. 20 с.

УДК: 351: 378.1

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ГАЛУЗЗЮ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ: ПРАКТИКА КИТАЮ.

Мороз О.В.

Tongji Medical College of

Huazhong University of Science and Technology (China)

Пандемія COVID-19 торкнулася більшості країн світу і практично всіх сфер суспільного життя, не стала винятком і система освіти. Генеральний секретар ООН Антоніу Гутерріш наголосив в своєму виступі, що пандемія COVID-19 привела до безпрецедентної за своїми масштабами дестабілізації процесу освіти та дала унікальну можливість переосмислити концепцію освіти [1]. На його думку необхідні інвестиції урядів держав в цифрову грамотність, інфраструктуру, модернізацію концепції навчання і зміцнення зв'язків між очною та дистанційною формами освіти.